

BLAŽ JURJEV TROGIRANIN, poliptih. Trogir, zbirka crkvene umjetnosti u crkvi Sv. Ivana Krstitelja

Jurjeva u Šibeniku, Prilozi—Dalmacija, 1972. — C. Fisković, Gotički triptih u Segetu, Bulletin JAZU, 1974, 1—3. — C. Fisković i B. Zelić-Bučan, O poliptihu Blaža Jurjeva u Trogiru, Prilozi—Dalmacija, 1975. — K. Prijatelj, Dalmatinsko slikarstvo 15. i 16. stoljeća, Zagreb 1983. — J. Belamarić, Prilog za Blaža Jurjeva Trogiranina, Mogućnosti, 1986, 11—12. — C. Fisković, Poticaj za upoznavanje Blaža Jurjeva, ibid., 1986, 11—12. — Blaž Jurjev Trogiranin (katalog), Split—Zagreb 1986—87. — K. Prijatelj, Blaž Jurjev Trogiranin, Zagreb 1988.

K. Plj.

BLAŽUJ, naselje kraj Sarajeva. U obližnjim *Rogačičima* nalaze se ostaci ranosrednjovj. crkve. To je šesterolisna crkva, srodna predromaničkim crkvama na prostoru između Nina i Sinja u Hrvatskoj (Sv. Trojica u Splitu, Sv. Mihovil u Brnazama) a datira se u IX—X. st. U grobovima je nađen novac iz XI—XIV. st. — U Blažuju je (1919—23) živio i radio V. Becić.

LIT.: I. Čremošnik, Izvještaj o iskopinama u Rogačičima kod Blažuja, GZMBiH, 1953. R.

BLAŽ ZADRANIN, graditelj (XIV. st.). Spominje se 1313, kada s grupom dubrovačkih majstora odlazi raditi u Srbiju. Vjerojatno je identičan Blažu iz Zadra koji se spominje u Dubrovniku 1323, kada uzima u nauk Milka iz Bara.

LIT.: C. Fisković, Prvi poznati dubrovački majstori, Dubrovnik 1955, str. 101. — Đ. Bošković, Stari Bar, Beograd 1962, str. 250, 252.

BLINJA, utvrđeni grad u blizini Petrinje. Stariji dio, ovalna tlocrta, spominje se od XIII. st., a noviji (s kružnom kulom i obrambenim zidom) grada sred. XVI. st. Kegljevići za obranu od Turaka. Od novije utvrde očuvalo se nešto ostataka.

BOBANOVIC-ČOLIĆ, Emil, slikar (Kuna na Pelješcu, 4. XII. 1926). Školovao se u Splitu i Zagrebu. Radi obojene reljefe u drvu u kojima uspostavlja elementarne odnose među oblicima i bojama i aktivira ih u jednostavnoj razgibanosti (*Rast*, 1976; *Prodor*, 1977). Samostalno izlagao u Labinu, Dubrovniku, Rijeci, Zagrebu, Splitu, Krku, Umagu i Rovinju. Živi u Labinu.

LIT.: V. Ekl, Emil Bobanović-Čolić (katalog), Split 1975. — V. Bužančić, Emil Bobanović-Čolić (katalog), Zagreb 1977.

V. El.

BOBIĆ, Bernardo, slikar i pozlatař (? — Zagreb, oko 1695). Radio u Zagrebu između 1683—94/95, gdje je 29. I. 1694. stekao građanstvo. Za oltar Sv. Apostola u crkvi Sv. Katarine, koji je polikromirao i pozlatio, naslikao je dvije slike: *Judit* i *Silazak Duha Svetoga*. U istoj je crkvi polikromirao i pozlatio 1684. oltar Sv. Franje Borgije, a 1688. i 1690. oltare Sv. Marije i Sv. Ladislava u katedrali. Bobiću se bez dovoljna razloga donedavno pripisivalo više slika kao i ciklus od 12 vrlo kvalitetnih slika s oltara Sv. Ladislava u katedrali.

LIT.: Ž. Jiroušek, Bernardo Bobić, hrvatski slikar baroka, Jutarnji list, Zagreb, 3. I. 1939. — Z. Wyrubal, Problematično pripisivanje nekih slika zagrebačkom baroknom slikaru

Bernardu Bobiću, Iz starog i novog Zagreba, II, Zagreb 1960. — Isti, Bernardo Bobić, Zagreb s. a. (1964?). — A. Horvat, Je li Bernardo Bobić slikar ciklusa krilnih oltara zagrebačke katedrale, Peristil, 1965—66, 8—9. — Z. Wyrubal, Je li Bernardo Bobić slikao slike oltara sv. Ladislava?, ibid., 1967—68, 10—11. — A. Horvat, Između gotike i baroka, Zagreb 1975, str. 323—327. — Horvat—Matejčić—Prijatelj, Barok.

A. Ht.

BOBIĆ, Franjo, slikar (Brežice, 1677 — Lepoglava, 28. II. 1728). God. 1708. stupio u pavlinski red i imao slikarsku radionicu u lepoglavskom samostanu. Dosad nije poznato nijedno dokumentacijom utvrđeno njegovo djelo. Pripisivale su mu se neke slike iz župne crkve u Lepoglavi, sada u Dijecezanskom muzeju u Zagrebu. Danas mu se, s rezervom, pripisuje jedino slika *Mojsije u pustinji Sinaj*.

LIT.: M. Mirković, Ivan Krstitelj Ranger i pavlinsko slikarstvo, u knjizi: Kultura pavlina u Hrvatskoj 1244—1786, Zagreb 1989.

A. Ht.

BOBOTA, selo SZ od Vukovara. U selu je parohijska pravosl. crkva Sv. Georgija, s kasnobaroknim obilježjima. Građena je 1763—67, pregrađena u drugoj pol. XIX. st. Prema podacima iz spomenice, bogato rezbaren ikonostas u crkvi oslikao je 1779. »moler Jovan Isajlović«.

LIT.: V. Borčić, Slikarstvo XVIII stoljeća u pravoslavnim crkvama, u knjizi: Umjetnost XVIII stoljeća u Slavoniji, Osijek 1971. — M. Balić, Parohijska crkva u Boboti, Vukovarske novine, 11. IV. 1977.

A. Ht.

BOBOVAC, srednjovj. utvrđeni grad S od Kraljeve Sutjeske, Bosna. Bobovac, prijestolnica države i stolno mjesto bos. vladara, jedan je od najvećih i najutvrđenijih bosanskih srednjovj. gradova. Rađen je u nekoliko faza, počev od kasne antike do tur. vremena. Prvi put je spomenut 1350. Turci su ga osvojili 1463, napušten je 1626. Sastoji se od dva dijela: *Donji* i *Gornji grad* koji su međusobno spojeni zidovima. Pored manje citadele, grad je imao zidinama opasano naselje s posebno izdvojenim vladarskim dvorom od skupine sakralnih objekata. Ispod grada su ostaci podgrada. — Vladarski dvor na Bobovcu, prvi put spomenut 1356, rađen je u pet faza. Dovođen je najkasnije do sred. XIV. st. Imao je dvije palače — gornju i donju, te sistem obrambenih (glavna kula, promatračka kula, zidine) i pratećih objekata, vrata i predvorja. Nađeni su i temelji triju crkava, zatim tri cisterne, nekoliko zanatskih radionica (kovačnice), tri zvona, ostaci keramike i stakla. — Dvorske palače i kapele sadržavale su bogatu arhit. dekoraciju s heraldičkim i vegetabilnim motivima, koja se, uz osnovne oznake gotičkog stila, oslanja na stariju domaću tradiciju. U kraljevskoj kapeli, poč. XV. st. adaptiranoj u mauzolej, osim izrađevina u punoj plastici, nađeni su grobni sarkofazi trojice bos. kraljeva i jedne kraljice. Plastični dekor sarkofaga i fragmenti zidnog slikarstva u unu-